

عنوان مقاله:

نقش عشق در روابط بین نظام خانواده و اخلاق اجتماعی در فلسفه عملی ملاصدرا

محل انتشار:

مجله ادیان و عرفان، دوره 55، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

افسانه لاجپنانی - دانشجوی دکتری تخصصی رشته فلسفه اسلامی، گرایش حکمت متعالیه، دانشگاه اصفهان

سید مهدی امامی جمعه - استاد گروه فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه اصفهان

محمد بیدهندی - دانشیار گروه فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه اصفهان؛

خلاصه مقاله:

از ساحت های مغفول حکمت صدرا عشق مجازی نفسانی و نسبت آن با شاکله درونی خانواده است. خانواده و استحکام آن رکن اصلی اخلاق اجتماعی است و مشکلاتش نتایج مخربی در عرصه های مختلف جامعه می گذارد. تحلیل های ملاصدرا در مورد ویژگی ها و لوازم عشق مجازی نگاه ما را به جایگاه رفیع عشق در ساختار خانواده و نقش آن در اخلاق اجتماعی معطوف می سازد. پیامدهای این عشق با تحول در بینش و نگرش همسران و تحت الشعاع قرار دادن مولفه هایی چون محبت، تعهد و صبر، آن ها را در حیطه رفتاری، اخلاقی و معنوی به سمت تعالی پیش می برد. به موازات آن، خشونت و شهوت پرستی و خیانت از میان می رود و نظام تعلیم و تربیت فرزندان ارتقا می یابد که در نهایت سامان یافتن نظام خانواده به پرورش نسلی فرهیخته می انجامد و کامیابی دنیوی و اخروی را در پی دارد و بی تردید جامعه نیز از مطلوبیت آن بهره مند خواهد شد. در این پژوهش به تبیین چگونگی این تحولات در سایه عشق مجازی نفسانی می پردازیم.

کلمات کلیدی:

ملاصدرا، عشق مجازی نفسانی، خانواده، اخلاق اجتماعی، عشق حقیقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1888927>

